

از مال شوهرت آنچه برای خود و اولادت کفایت می کند، بردار!

از حضرت عائشه رضی الله عنها روایت است که هند خانم ابو سفیان نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و گفت: ای رسول الله صلی الله علیه وسلم، ابو سفیان مرد بخیلی است، برایم چیزی نمی دهد که خودم و اولادم را کفایت نماید؛ مگر من از مالش چیزی می گیرم و او از گرفتن من آگاه نمی گردد. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ»

(رواه ابن ماجه)

ترجمه: برای خود و اولادت همان قدر بگیر که به وجه پسندیده کفایت کند.

مفهوم حدیث:

احکام اسلام احکام عظیمی است که هیچ امری از امورات زندگی انسان را بدون معالجه باقی نگذاشته است، و این حکمی را که ما در صدد آن هستیم، دلالت بر بزرگی این دین می نماید. می بینیم که چگونه توجه خوب و جالب در حق آن زنی می نماید که شوهرش با او در امر نفقه بخیلی می نماید؛ در حالی که این موضوع (رابطه) تنها در بین زن و شوهر است و از آن کسی آگاهی ندارد و این راز است در بین شان که کسی از خویشاوندان از آن چیزی نمی داند و زندگی در بین شان به صورت طبیعی و عادی به پیش می رود. اما در این مورد، آن ها هستند که این حکم شرعی را تمثیل می نمایند. مگر در این زمان که ما می بینیم، مردم از این احکام بعید به نظر می رسند؛ چنانچه دیده می شود، حالات زن و شوهر انسان را در تعجب می اندازد، زیرا خانم از آن حقوقی که شوهر بالایش دارد، آگاهی نداشته و هم چنان شوهر از حقوقی که خانم بر او دارد، آگاهی درست ندارد.